

◆ В Революційному комітеті. В Київі, на зразок того як було перед приходом Директорії, склався революційний комітет, котрий хоче тимчасово передати владу. Переказують, що єдноти в революційному комітеті нема, і що виникають гарячі суперечки з приведу національної справи. Група пітаковців стоять на грунти чистого совєтського комунізма і обстоюють централістичні ідеї московського союзаркома. Ліві есери і леваджіні с. д. д. магаються признанням савостійної Совєтської України.

◆ Вступ солітського війська. Вчора в кулуарах міської думи переказували, що совєтське військо має вступити до Києва сонгодня вранці. По тих же чутках авангарди совітського війська вже вступили в Слобідку.

◆ Українські партії і союзарком. З поїздками джерел переказують, що праві українські соціалістичні партії на приватних своїх нарадах висловлюються проти саботування діяльності союзаркома.

◆ Незалежність України і большевики. Як переказує "Н. П.", керованими походу на Київ у всіх своїх нарадах по війську, а також і носографізований Український союзарком стоять за незалежність України.

◆ Військо большевиків. Кажуть, що большевики не надають великої ваги здобутку Києва, вважаючи це лише епізодом. Головну ударну групу війська большевиків направляють мимо Києва на південний—захід України з метою захоплення таких важливих для них стратегічних пунктів, як Жмеринка і ін. до яких з Одеси зараз чималі сили направляють держави Антанти, котрі вже по останнім відомостям заняли ст. Вапнярку, яка лежить на півдозорі між Бірузою і Жмеринкою.

◆ Для заняття Києва призначені місцеві регулярні українські формування, котрі підняли повстання проти убито коло 20 чоловіків. Директорії.

◆ Преса. Вчора з українських газет вийшли тільки "Нова Рада", "Трибуна" та "Робітничі Газети". З російськіх — "Союзний Голосъ", "Наш Путь" та "Послідовність".

◆ УТА. Комітет співробітників Українського телеграфного агентства вчора вівіслав оновістку про перевірку агентства та оновістку про справки для співробітників — обидві на російській мові.

◆ Апокрифи й легенди. Вчора по місту пішла упереда чутка, ніби полковник Шинкарь, який ніби то йде за чомівськими військами на Київ, прислав кількісників С. О. Ефремову листа, в котором висловив здійснення, чого, мовляв, люди тікають з Києва. Для паніки, ніби говорилося в місті, нема відки підстав, бо совєтське військо цілком дисципліноване, а совітська влада стоїть на грунті признания самостійності України і буде шукати серед інтелігенції себе культурних співробітників. Було люді в Києві, що боялися, ніби на своїх власні очі бачили той лист. На вівши справки, ми довідалися, що ніякого листа С. Ефремов ні єд кого в совітських ватажків не одержував.

Позавчора деяни люді знов запевнили, що на власні очі бачили вже на вулицях Києва китайські військові відділи.

Однакож журналистові тем привідлися позавчора коло падауди Директорії обличча Ю. Пітакова.

Як вони їздили.

Нам доставлено маленький документ гетьманщини: обрахунок автомобільного гаражу міністерства харчових справ, затверджений Герблем 16 го серпня 1918 (№ 1977). Виявляється, що в своїх роспорядженій Гербель має два автомобілі марки Бенц і Овернайд, тов. мін. М. Гаврилов—два: Ред і Овернайд; тов. мін. Г. Чернів—один: Студбекер; директор 1-го департаменту Петров—один: Діксі дешурних авт. два—Кейс і Симплекс; завідуючий транспортом один (Кейс); для самого гаражу—два: Флат і Дітріх; в реєрзі 6 машин: два Мітчелл, Дітріх, Форд, Гумобіль і Даурен-Клер. Утримання цих автомобілів мало компутати на різ трохи більше одногодинного карбування. Окрім того міністерство харчових справ мало до послуг урядовців ще дві пари коней, яких то що.

По Україні.

— Сто бібліотечок. Таращанський повітовий союз кооперативів (на Київщині) закупив сто бібліотечок для сільських кооперативів. Кожа бібліотечка коштує коло 40 карбованців.

— Тютюнова фабрика. Центральний союз кооперативів Чернігівщини по-

зробив розумну, горду революціонерську пресу, і важні зіткнання про

ку—зрадницю, він хоче ще й саму "Єдину" і "общепонятний" і взагалі

душу II оплювати, і мов хижий па-

все російського. За то українського,

рівно все більше й більше опутує Ма-

державного... та мало чого захочеться

з українцем, та ще й патріотом...

— Шкіряний завод. На Чернігів-

шині відкрито шкіряний завод Остер-

ського союзу кооперативів.

— Будівельний кооператив. У Кре-

менчуці засновується будівельний ко-

оператив, який ставить собі завдан-

ням дати робітникам та трудовій ін-

телігенції помешкання.

— Вісти з Одеси. Прибувші з Од-

еси останнім поїздом сповідають, що

ріг секрет своєї влади над нею: "Во-

стиста статистика грабунка і нападів дає від-

річючи во мною,—каже він,—ви пі-

вши противів своїх товаришів, в ІХ

грабунках іноді бувають замішані й зрадники, а я в бербеті з вами проти

своїх не йшов, а йшов тільки прети

вас, як проти моїх ворогів. Ось у чому

менту, котрий з Польщею чого мон перевага над вами, і я зроблю

спільніго не має. Добровольцями ви-

дається окрім місячного жалування

що є суточна плата.

— Учителівські Спілки. В Кобижці

Козелецького повіту на Чернігівщині

заснувалася "Кобицька волосна учи-

тельська спілка". У склад Спілки

вийшли вчителі української гімназії,

їїшою початкової школи й ріжних мі-

сцевих та хуторських кінчиках почат-

кових школ (всього 25 осіб).

— Споживча крамниця. В селі Піс-

ках Козелецького повіту на Чернігів-

щині відкрита споживча крамниця.

◆ ◆ ◆

Телеграми.

У. Т. А.
У Таганчі.

ТАГАНЧА, 3. Військо Української Народної Республіки в бою взяло станцію Таганчу. Больщевіків

убито коло 20 чоловіків.

◆ ◆ ◆

За кордоном.

Українці в Празі. Прибуваща в Прагу українська місія на чолі з М. Славинським почала свою роботу широко. Урочисто відкрито діяльність товариства чесько-українського зближення. Поставлена на чергу справа федерування Чехії з Україною, викликає велике спочуття серед чехів через те, що Чехія заінтересована в економічних можливостях і багатствах України.

◆ ◆ ◆

Театр і музика.

"Гріх", нова п'єса В. Винниченка.

Нова п'єса В. Винниченка "Гріх", що минулі суботи і вчора йшла на сцені Молодого театру, має намного вищі якості, ніж п'єса "Софія" іншого п'єсного письменника. Винниченка останнього часу, старанно оброблена і викінчена, якісно відрізняється від п'єс В. Гоголя, показавши її таємні знімки й розповівши про них відомі письменники.

Пальма першості тут безперечно належить д. Семдорові, котрий в ролі

жандарма Сталінського дав психо-

логічно вірний і після викінчення

яскравий тип жандармського піддільника, якого і змушено до пінзуму

д. Семдоров міжна хла відмінно зігрівши

де-що що до зоряніх манер: він не

сіріє однаково додержується мелод-

евателі, так властиво типовим жан-

рарям, виправивши позицію ви-

являється у всіх його руках, позах,

менодці, словом,—сарказм. Плескавий,

старенький картуз та благородна

шапічка шинелька, в 1-й дії, що си-

діла на іному, між на покійникові,

так нікль не можуть пасувати до пе-

рістів бравого, більшого жандарма.

Але це дрібниці, а важчі взагалі:

д. Семдор, у цій ролі як, правда, й у

другій раз, змінивши відмінно

різкі рухи, як напр. той, яким вона

шпуряла картку Івана, і звернути

більше уваги на фінал. Фінальний

актор (смерть Марії) вийшов у п. Са-

мійленко якимсь зовсім безбарвним і

блідим, бо вона зовсім не виявляє

того безмежного едчю зацікавлено

ююю, якимсь зовсім безбарвним і

блідим, якимсь зовсім безбарвним і